

Χαϊφάτ, Σάρα & Μοχάμεντ

Η Χαϊφάτ περπατάει πάνω κάτω ανήσυχα, ρίχνοντας κλεφτές ματιές στα παράθυρα του διοικητηρίου του κέντρου υποδοχής των Τρικάλων. Σε λίγες ώρες τα δύο από τα τρία της παιδιά, η Σάρα και ο Μοχάμεντ, 10 και 9 χρονών αντίστοιχα, θα ξαναπάνε στο σχολείο για πρώτη φορά μετά από χρόνια και το προσωπικό του ΔΟΜ Ελλάδας βρίσκεται εκεί για να καταγράψει τους νέους μαθητές και να μοιράσει τον απαραίτητο σχολικό εξοπλισμό.

«Χαίρομαι πάρα πολύ για τα παιδιά μου καθώς θεωρώ ότι η εκπαίδευση είναι ιδιαίτερα σημαντική», λέει η Χαϊφάτ. «Πάνε δέκα μήνες που ήρθαμε στην Ελλάδα και στο μεταξύ, προσπαθώ να διδάσκω στα παιδιά ό,τι μπορώ από μόνη μου και επίσης, προσπαθώ να βελτιώσω τα αγγλικά μου».

Η Χαϊφάτ διέφυγε από το Χαλέπι μαζί με το σύζυγο και τα τρία της παιδιά έναν χρόνο πριν. Η οικογένεια έφτασε στη Λέσβο και από εκεί μετακινήθηκαν σε διάφορα κέντρα υποδοχής ανά την επικράτεια μέχρι να εγκατασταθούν εντέλει εδώ, 4 μήνες πριν. «Οι άνθρωποι είναι καλοί στα Τρίκαλα, έχουμε κάνει φίλους. Ωστόσο, πιστεύω ότι θα ήταν καλύτερο για την οικογένειά μου να μετακομίσουμε στην Ολλανδία ή τη Νορβηγία, όπου έχουμε ήδη συγγενείς».

Η Σάρα και ο Μοχάμεντ τριγυρίζουν τη μητέρα τους καθώς περιμένουν να παραλάβουν τις χρωματιστές τους τσάντες. «Πήγα στο σχολείο στη Συρία για έναν χρόνο περίπου», λέει η Σάρα. «Μου αρέσει πολύ που θα ξεκινήσω πάλι, θα ήθελα να μάθω αγγλικά, όλες τις γλώσσες του κόσμου! Επίσης, θα ήθελα να ζωγραφίζω και να κάνω καινούργιους φίλους». Ο Μοχάμεντ είναι κάπως πιο συγκρατημένος: «Θέλω πολύ να ξεκινήσω το σχολείο αύριο αλλά θέλω να δω πώς θα είναι πριν να πω κάτι, δεν ξέρω αν θα μου αρέσει ή όχι. Μου λείπει η αίθουσα αλλά αυτό που πραγματικά θέλω είναι να παίξω ποδόσφαιρο».

